

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Internet verrast je dagelijks met ongevraagde emails die je gouden bergen beloven. Uit de oogst van deze week een fraai exemplaar. Helaas werkt de vertaalmachine van Google niet helemaal perfect.

Een brief van Susan Robinson

Ik ben Mrs Susan Robinson uit de uk, ik ben getrouwd met de heer David Anderson Ik en mijn man was in vermogensbeheer en overheid en ook de Estate Bouwbedrijven voor de dood van mijn man op 25 januari 2009. We waren elf jaar getrouwd zonder een kind, want ik had een fibriod probleem. Hij stierf na een korte ziekte die duurde slechts vier dagen. Voor zijn dood waren we beiden wedergeboren christen. Sinds mijn man en ik zijn gediagnosticeerd met de dood slokdarmkanker. Toen mijn man nog leefde, de som van \$ 7.5 million (USD) dollar in contanten werd gestort in de bank. Onlangs mijn dokter vertelde me niet te nemen Nabestaanden maar ik heb geen keus dan om de volgende te nemen van de nabestaanden, want mijn tijd is erg dicht op te geven door kankerprobleem.

Omdat ik wist dat mijn conditie, heb ik besloten om dit geld te doneren aan een goed mens die dit geld zal gebruik maken van de manier waarop ik ga instrueren hem. Ik wil ten minste 80% van deze middelen voor weeshuizen en weduwen gebruiken en uitdragen van het Woord van God inspannen dat het huis van God wordt gehandhaafd en neemt de resterende 20% aan goede zorg van uw zelf te nemen. Ik nam deze beslissing omdat ik geloof in GOD.

E-mail mij op susanrobinson23@outlook.com onmiddellijk en elke vertraging in antwoord geeft mij ruimte in inkoop ander goed persoon, voor deze zelfde purpose. Assure mij beschouwen Susan Robinson

Nu koning Albert II op 21 juli terugtreedt als koning der Belgen haal ik uit mijn archief als herinnering deze foto maar even tevoorschijn. Als voorzitter van BUMA mocht ik hem (toen nog prins Albert) welkom heten op ons congres dat deels in Maastricht, deels in Luik werd gehouden.

Viva il Papa (2)

Hoge verwachtingen wekte de nieuwe Paus met de keuze van zijn naam, schreef ik op 18 maart j.l. in *Mijn weekblad*. Deze week maakte hij ze waar met een magistrale rede op de kust van Lampedusa. Ik citeer: "Wie is er verantwoordelijk voor het bloed van deze broeders en zusters? Niemand! Zo reageren we allemaal: ik was het niet. Er is geen broederlijke verantwoordelijkheid meer. Misschien denken we 'stakker' en gaan dan weer onze eigen weg. Maar de cultuur van het welzijn waardoor we aan onszelf denken, maakt ons ongevoelig voor het schreeuwen van de ander. Het brengt ons naar de globalisering van de onverschilligheid."

Zijn stem bereikte de voorpagina's niet. Zijn boodschap werd ondergesneeuwd door het nieuws uit Egypte. Luistert de wereld nog naar de Paus?